

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง มี 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 เป็นนิสิตชั้นระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงและชั้นปริญญาโท ทั้งปีที่ 1 และปีที่ 2 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในแผนกวิชาต่าง ๆ ภายในคณะครุศาสตร์ของคณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตทั้งกลุ่มนี้มี 2 ประเภท คือ นิสิตที่เรียนเต็มเวลา และนิสิตที่เรียนบางเวลา ใช้กลุ่มตัวอย่างประเภทละ 80 คน รวม 160 คน นิสิตที่เรียนเต็มเวลาใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งเป็นพวกหรือชั้น นิสิตที่เรียนบางเวลาใช้จำนวนของนิสิตทั้งหมด

เหตุผลที่เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยเฉพาะในคณะครุศาสตร์ เนื่องจาก

1. นิสิตส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นครู
2. เวลาที่นิสิตมาศึกษาถือเป็นช่วงระยะยาว คือ เริ่มจากเช้าจนถึงกลางคืน ซึ่งต่างกับคณะอื่น ๆ ที่เปิดทำการสอนช่วงเวลาเย็นถึงค่ำ

กลุ่มที่ 2 คือกลุ่มครูประจำการที่มีเวลาสอนเต็มเวลา จำนวน 80 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งเป็นพวกหรือชั้น กำหนดคุณสมบัติลักษณะของครูประจำการเหล่านั้นว่าเป็นผู้มีระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี อายุไม่เกิน 40 ปี และต้องทำหน้าที่สอนเพียงคนเดียว ผู้วิจัยทำการสำรวจสถานศึกษาที่มีอาจารย์ 50 คนขึ้นไป แล้วจับสลากเพื่อให้ได้ตัวอย่างที่ต้องการ คือ

โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์

โรงเรียนสตรีวิทยา

โรงเรียนเบญจมราชาลัย

วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์

วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ

วิทยาลัยครูสวนสุนันทา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

คือ เครื่องมือซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ดังรายละเอียดในบทที่ 2 แบ่งออกเป็น

3 ส่วน คือ -

1.	แบบทดสอบความวิตกกังวลทางการศึกษา	30 ข้อ
2.	แบบวัดความแตกต่างในบทบาทอาจารย์	22 ข้อ
3.	แบบวัดความแตกต่างในบทบาทนิสิต	26 ข้อ

กลุ่มตัวอย่างกับการใช้เครื่องมือ

นิสิตที่เรียนบางเวลาทั้งหมด 97 คน ผู้วิจัยให้ทำเครื่องมือทั้ง 3 ชุด เมื่อได้คืนมาตรวจตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทุกประการ คงเหลือ 80 คน

นิสิตที่เรียนเต็มเวลา ผู้วิจัยให้ทำแบบวัด - เกี่ยวกับความแตกต่างในบทบาทนิสิต และแบบทดสอบความวิตกกังวลทางการศึกษา จำนวน 80 คน

ครูประจำการที่สอนเต็มเวลา ผู้วิจัยให้ทำแบบวัด - เกี่ยวกับความแตกต่างในบทบาทอาจารย์

ตัวเกณฑ์นำมาศึกษา

ตัวเกณฑ์นำมาศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ผลการเรียนโดยเฉลี่ยของนิสิตที่เรียนบางเวลาทุกคนของภาคต้นปีการศึกษา 2514 การรวบรวมข้อมูลด้านนี้ผู้วิจัยขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัยของจกคະແນนเฉลี่ยของทุกวิชา

การส่งแบบวัดและการเก็บรวบรวม

- กลุ่มที่ 1
1. ติดต่อกับทางแผนกวิชาต่าง ๆ ขอรายชื่อนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ทั้งหมด
 2. ใต้นิสิตแต่ละแผนกชายเชครายชื่อนิสิตที่เรียนบางเวลา
 3. สุ่มตัวอย่างนิสิตที่เรียนเต็มเวลาทั้งหมด จำนวน 100 คน
 4. ติดตขอความร่วมมือจากนิสิตโดยตรง อธิบายเน้นวิธีการตอบแบบวัด เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง
 5. ติดตามทวงถามแบบวัด - และทยอยกลับคืนมาภายใน 3 สัปดาห์

- กลุ่มที่ 2
1. ติดต่อขอหนังสือจากทางบัณฑิตวิทยาลัย ขอความร่วมมือจากแหล่งศึกษา
ต่าง ๆ
 2. ติดต่อกับอาจารย์แต่ละแห่ง อธิบายคุณสมบัติของอาจารย์ผู้จะทำแบบ
วัด เพื่อเลือกตัวอาจารย์ให้ผู้วิจัยติดต่อ
 3. ติดต่อโดยตรงกับคณาจารย์ที่ทำแบบวัด พร้อมทั้งอธิบายวัตถุประสงค์
โดยเฉพาะวิธีการทำอย่างละเอียดจนเข้าใจ
 4. นักเวลารับแบบวัด ได้คืนมาครบภายใน 2 สัปดาห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. t - test เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในการหาค่าอำนาจ
จำแนกเป็นรายข้อของแบบทดสอบความวิตกกังวลทางการศึกษาและแบบวัด เกี่ยวกับ-
ความแตกต่างในบทบาทอาจารย์ - นิสิต
2. z - test เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความวิตก
กังวลทางการศึกษาของกลุ่มสองกลุ่ม บทบาทที่ปฏิบัติจริง และความเครียดของบทบาท
ระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม
3. หาค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบความวิตกกังวลทางการศึกษาโดยวิธี
แบ่งข้อคู่ชอกคู่ และขยายค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบให้เต็มฉบับโดยสูตรของ-
สเปียร์แมน-บราวน์ (Spearman-Brown)
4. หาค่าความเชื่อถือได้ของแบบวัด เกี่ยวกับความแตกต่างในบทบาททั้งสอง
โดยใช้วิธีการทดสอบซ้ำ (Test-retest)
5. หาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product moment-correla-
tion)